

I. EEN BRIEF

Gijs zit op de mat bij de voordeur. Hij heeft één gymp aan. De veter van zijn andere gymp zit in de knoop. Heel strak.

‘Grrr’, moppert hij zachtjes. Het lukt hem maar niet om de veter los te krijgen. De andere zat ook vast, maar niet zó vast. Zijn vingers doen pijn van het gepeuter. Naar mama gaan heeft geen zin.

Hij weet nu al wat ze gaat zeggen:

‘Maak dan ook je veters los als je je schoenen uittrekt, Gijs!’ Maar hij wil de gymp aan. Nu! Boaz wacht op hem. Ze gaan voetballen.

De brievenbus kleppert.

Páts! Er valt iets naast hem op de mat.

Gijs springt overeind. Daar staat hij. Eén schoen in zijn hand en één aan zijn voet.

Voor hem liggen twee enveloppen. Een witte en een gekleurde. Meteen bukt hij en pakt ze.

Weer kleppert de brievenbus. Er wordt een tijdschrift tegen zijn hoofd geduwd. Het ploft ook op de mat.

‘Nou zeg.’

Gijs pakt het tijdschrift en legt de brieven erop. Daar bovenop zet hij zijn gymp en loopt naar de keuken.

‘Ga je hinkelen?’ vraagt Pien. Ze zit aan de keukentafel, met stiften, glitters en papier voor zich.

Gijs zegt niets. Hij legt de post op de tafel.

‘Mag ik jouw schaar even?’ Voorzichtig zet hij de punt van de schaar in de knoop van zijn veter.

‘Wat doe jij nou?’ Mama komt met een kop koffie naar de tafel. ‘O, is het weer zover? Geef maar hier.’

Ze pakt de schoen en begint de knoop losser te maken.
Gijs pakt de gekleurde envelop en leest: 'Familie Van der Mark.
Daar hoor ik ook bij. Mag ik hem openmaken, mam?'
Mama knikt en Gijs ritst met de schaar de brief open.
'Wow! Moet je zien!'
Hij wappert met een folder.
Pien kijkt op. Gijs laat de folder zien. Voorop staat een foto van
een zwembad. In dat zwembad komt een hoge gele glijbaan
uit. Kinderen glijden eraf. Ze vallen lachend in het water. De
zon schijnt en er staan palmbomen om het zwembad. In de
verte is het strand te zien.
Er komt ook een brief uit de envelop.
'Van het reisbureau, mam.'
Mama zit nog steeds met de knoop te prutsen.
'Lees maar voor, Gijs. Ik denk dat ik weet wat erin staat.'
Tik, tik, tik!
Gijs kijkt op. Hij ziet het vrolijke hoofd van Boaz voor het raam.
Boaz houdt de bal omhoog.
Gijs knikt en zwaait naar Boaz.
'Ik kom!'
'Ziezo', zegt mama. Ze trekt een lange lus uit de knoop. Nu
heeft ze twee losse stukken veter. Ze geeft de gymp aan Gijs.
'De volgende keer mag je zelf peuteren. Net zolang tot hij los
is. En zónder schaar!'
'Ja, mam! Bedankt, mam!'
Gijs pakt de schoen aan en rent naar Boaz.
Flip komt onder de tafel vandaan. Hij rent mee naar de deur.
'Nee Flip, nu niet. Ik ga voetballen. Jij mag straks naar buiten.'

Met een bezweet hoofd komt Gijs precies om halfzes de keu-
ken binnenlopen. Hij wast zijn handen en gaat aan tafel zitten.

Papa is er al. Op vrijdagavond is de winkel open. Dan eten ze altijd vroeg. Papa heeft een winkel met allemaal lekkere dingen. Gijs helpt weleens met rozijnen afwegen. Of nootjes in zakjes doen. Of hij zorgt dat de repen chocola netjes in het schap liggen.

Nu gaat papa na het eten niet meteen weg. Hij pakt de kleurige envelop van het aanrecht.

‘Pien en Gijs, kom eens even.’

Verbaasd kijkt Gijs naar papa. O ja, die brief. Hij zou hem lezen, maar toen kwam Boaz.

Mama komt er ook bij.

‘Deze brief is van het reisbureau’, zegt papa.

‘Wist ik al’, zegt Gijs.

‘Gaaf het over onze vakantie?’ vraagt Pien. Ze ploft op de bank.

Flip gaat bij haar voeten zitten. ‘Ik heb er zo veel zin in! Lekker met het vliegtuig naar Griekenland. En als we daar komen, plons ik meteen in het zwembad.’

‘Het gaat over de vakantie’, zegt papa. ‘En het gaat over Griekenland.’

‘Maar het is geen mooi bericht’, vult mama papa aan. ‘Er is iets gebeurd, waardoor ons plan moet veranderen.’

Nu ploft Gijs ook op de bank.

‘Waarom? Wat dan?’

Mama wijst naar de brief. ‘Er zijn grote branden geweest in Griekenland.’

‘Heb ik gezien’, zegt Pien. ‘Dat was op het jeugdjournaal.’

‘Ja, het was echt erg’, weet Gijs. ‘Hele berghellingen stonden in brand. Er vlogen brandweerhelikopters, maar het blussen leek weinig te helpen.’ Hij kijkt van papa naar mama en dan naar de brief. ‘Maar wat heeft dat met onze vakantie te maken?’

‘Dit’, zegt papa. ‘Het park waar ons huisje staat, is voor een deel verbrand.’